

Αντώνης Σαμαράς: «Δεν μπορούμε να απαξιώνουμε την Εκκλησία» (BΙNTEO)

/ [Επικαιρότητα](#)

Το αναφαίρετο δικαίωμα της Εκκλησίας να εκφράζει τη γνώμη της υπερασπίστηκε ο πρώην Πρωθυπουργός και Βουλευτής Μεσσηνίας της Νέας Δημοκρατίας [Αντώνης Σαμαράς](#) από το βήμα της Βουλής κατά τη διάρκεια της σημερινής συζήτησης για το νομοσχέδιο του γάμου των ομόφυλων ζευγαριών, δηλώνοντας παράλληλα ότι θα το καταψηφίσει.

«Εγώ, προφανώς, θα το καταψηφίσω», ανέφερε και, μεταξύ άλλων, πρόσθεσε:

«Έχω ακόμα το παράδειγμα των δηλώσεων ενός κληρικού που οι πάντες σε ολόκληρο τον κόσμο, σέβονται απολύτως. Του Αρχιεπισκόπου Αλβανίας Αναστάσιου. “Ομοφοβικός, παραληρηματικός” και αυτός;

Και με την ευκαιρία: Δεν είναι “σκοταδισμός” και “παπαδαριό” η Ελληνική Εκκλησία! Πιστεύεις δεν πιστεύεις – εγώ πιστεύω – δεν έχεις δικαίωμα να ασχημονείς σε βάρος της Εκκλησίας. Η Πολιτεία είναι διακριτή από την Εκκλησία, ναι, είναι! Αλλά η Εκκλησία έχει αναφαίρετο δικαίωμα να λέει τη γνώμη της. Δεν μπορεί ο καθένας να λέει τη γνώμη του εκτός από την Εκκλησία! Δεν μπορούμε να απαξιώνουμε μια Εκκλησία που κράτησε όρθιο το Έθνος μας και σήμερα κρατά όρθιο τον Ελληνισμό σε ολόκληρο τον κόσμο.»

Δείτε ολόκληρη την ομιλία του πρώην Πρωθυπουργού Αντώνη Σαμαρά:

`<span data-mce-type="bookmark" style="display: inline-block; width: 0px; overflow: hidden; line-height: 0;" class="mce_SELRES_start"></span>`

Αναλυτικά ολόκληρη η ομιλία του πρώην Πρωθυπουργού Αντώνη Σαμαρά έχει ως εξής:

«Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Σήμερα, λίγο πριν από μια σημαντική ψηφοφορία «κατά συνείδησιν»,

θα σας ζητήσω να ξεχάσετε όλα τα άλλα και να ακούσετε μόνο την συνείδησή σας.

Απευθύνομαι σε όλους σας, ανεξαρτήτως κομματικής προέλευσης.

Δεν θέλω να αντιδικήσω με κανένα, ούτε να χαϊδέψω αυτιά...

Ούτε να εισπράξω χειροκροτήματα.

Απλώς σας ζητώ να σκεφτείτε όσα θα ακούσετε.

Κι ύστερα να σκεφτείτε τι θα ψηφίσετε...

Πρώτα, μια γενική παρατήρηση:

Η κυβέρνηση σήμερα, ουσιαστικά,

δεν νοιώθει να απειλείται από την αντιπολίτευση.

Το ότι δεν έχει αντιπολίτευση όμως, δεν είναι απαραίτητα καλό.

Και σίγουρα δεν σημαίνει ότι έχει πάντα δίκιο...

Δίνω δύο παραδείγματα:

Πριν λίγο καιρό υπέγραψε «Συμφωνία Περί Φιλίας» με την Τουρκία! Χωρίς η Τουρκία να έχει άρει κανένα τετελεσμένο σε βάρος μας.

Προειδοποίησα τότε ότι αυτό ΔΕΝ θα απομάκρυνε την «απειλή» που αντιμετωπίζουμε. Πράγματι, πριν λίγες μέρες ο κ. Ερντογάν μας είπε από τη Σμύρνη ότι θα μας πετάξει ξανά στη Θάλασσα! Και τώρα εξέδωσε και NOTAM για την αποστρατιωτικοποίηση των νησιών μας. Είναι αυτό «Συμφωνία Περί Φιλίας»;

Πριν ένα χρόνο προειδοποίησα επίσης, για την κρίση στον αγροτικό τομέα στο σύνολο της Ευρώπης. Και για την επερχόμενη επισιτιστική κρίση, λόγω των «πράσινων συμφωνιών». Τώρα το βλέπουμε σε πανευρωπαϊκή κλίμακα! Και στην Ελλάδα. Κανείς δεν άκουσε. Και σήμερα οι «πράσινες συμφωνίες» ξαφνικά αναστέλλονται...

Να προσέχει λοιπόν η κυβέρνηση: Η υπερβολική αυτοπεποίθηση, μπορεί να την οδηγήσει να ξεκοπεί από την πραγματικότητα...

Και από την κοινωνία...

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Καλείστε σήμερα να ψηφίσετε ένα νομοσχέδιο που αποτελεί θεμελιώδη ανατροπή του Οικογενειακού Δικαίου.

Δεν υπάρχει καμία πίεση μέσα από την κοινωνία.

Δεν είναι προτεραιότητα της κοινωνίας...

Δεν υπάρχει κανένας καταναγκασμός απ' έξω.

Έρχεται σε αντίθεση με εκατομμύρια Έλληνες, πέρα και πάνω από κόμματα.

Οι επιπτώσεις του πάνε πολύ πιο πέρα

απ' όσα περιλαμβάνει το ίδιο το Νομοσχέδιο.

Και για όλα αυτά, η Παράταξή μας τουλάχιστον,

δεν θα έπρεπε ποτέ να το έχει φέρει προς ψήφισιν...

Εγώ, προφανώς, θα το καταψηφίσω!

Και εξηγούμαι:

Ο γάμος των ομόφυλων ζευγαριών που συζητάμε σήμερα,
δεν αποτελεί “ανθρώπινο δικαίωμα”,
δεν κατοχυρώνεται από το Διεθνές Δίκαιο,
δεν συνιστά μέρος του «Ευρωπαϊκού κεκτημένου»,
δεν συνιστά “διεθνή υποχρέωση” της χώρας!

Υπάρχουν μάλιστα αποφάσεις διεθνών δικαστηρίων, ότι ο γάμος των ομοφύλων ζευγαριών ΔΕΝ είναι υποχρεωτικός!

Αν μια χώρα θέλει, το κάνει. Αν δεν θέλει, δεν το κάνει. Αλλά ΔΕΝ είναι υποχρεωτικό να το κάνει γιατί ΔΕΝ συνιστά “ανθρώπινο δικαίωμα”.

Έτσι, όλη η επιχειρηματολογία υπέρ της θέσπισής του, έχει ξεκινήσει με ένα ψέμα: Ότι πρόκειται τάχα για κατοχύρωση “ανθρωπίνου δικαιώματος”. Πράγμα που ΔΕΝ ισχύει...

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Δεν πρόκειται απλώς για ένα ψέμα.

Μακάρι να ήταν μόνον αυτό.

Είναι πολύ πιο επικίνδυνο...

Για τρεις λόγους:

* Πρώτον, γιατί βλέπουμε μian επίκληση – ψευδεπίγραφη – για «ανθρώπινα δικαιώματα». Που γίνεται και απειλητική.

Δηλαδή... «μη μιλάτε, και τα κεφάλια μέσα»!

Κι αυτό δεν είναι πρώτη φορά που γίνεται. Να θυμίσω:

Το έχουμε ξαναδεί, με την εισβολή εργαλειοποιημένων από την Τουρκία λαθρομεταναστών – στον Έβρο και στα νησιά μας. Και τότε επικαλούνταν κάποιοι – εδώ και διεθνώς – το “δικαίωμα” των ανθρώπων αυτών να αναζητούν μια καλύτερη τύχη, να περνάνε παράνομα τα σύνορα των χωρών και να καταλήγουν όπου θέλουν.

Παρά τις πολλές ταλαντεύσεις, τελικά καταλάβαμε και τους σταματήσαμε στον Έβρο, τον Φεβρουάριο του 2020. Θυμάστε;

Και τότε όμως, για “ανθρώπινα δικαιώματα” κραύγαζαν κάποιοι...

Όσοι διέδιδαν και πίστευαν αυτά τα ψέματα, ουσιαστικά υπερασπίζονταν το δικαίωμα των λαθροδιακινητών να εκμεταλλεύονται ανήμπορους ανθρώπους.

Τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι πολύ σοβαρή υπόθεση για να τα ευτελίζουμε έτσι. Και κάθε καταχρηστική ερμηνεία τα ευτελίζει...

Ανθρώπινο δικαίωμα ΔΕΝ είναι ό,τι σκαρφιστεί κανείς να το διεκδικήσει.

Το δικαίωμα κάποιου τελειώνει εκεί που αρχίζει το δικαίωμα κάποιου άλλου.

* Κι εδώ ερχόμαστε στον δεύτερο λόγο, που καθιστά επικίνδυνο αυτό το νομοσχέδιο...

Τα δικαιώματα των ομόφυλων ζευγαριών κατοχυρώνονται πλήρως με τα σύμφωνα συμβίωσης. Τι παραπάνω θα προσφέρει ο γάμος;

Ένα πράγμα μόνο: Το δικαίωμα στην τεκνοθεσία! Αυτό ακριβώς προβλέπει το νομοσχέδιο...

Εδώ όμως, δεν μιλάμε μόνο για το δικαίωμα δύο ενηλίκων. Εδώ μιλάμε για το δικαίωμα ενός ανήλικου παιδιού.

Και το παιδί, έχει δικαίωμα σε γονείς και των δύο φύλων. Έχει δικαίωμα σε “μάννα” και “πατέρα”.

Φυσικά η μοίρα ή η ζωή, κάποιες φορές, στερεί αυτό το δικαίωμα από κάποια παιδιά. Είτε γιατί χάνουν τον ένα γονιό τους ή γιατί οι γονείς τους χωρίζουν.

Αλλά σε αυτές τις περιπτώσεις, το στερεί η μοίρα! Όχι η Πολιτεία...

Όταν οι γονείς χωρίζουν, τα παιδιά εξακολουθούν να έχουν και μάννα και πατέρα, απλώς δεν ζουν πια μαζί. Όταν χάνουν τον ένα γονιό τους, αυτός που “έφυγε” υπάρχει ακόμα στην ψυχή τους. Και πάντα θα υπάρχει ένας παππούς, μια γιαγιά. Ή ένας θείος για να καλύψει το κενό. Η ακόμα να ξαναπαντρευτεί ο γονιός που απέμεινε. Τα παιδιά που έχασαν τον ένα γονιό τους θα έχουν τελικά γονεϊκά πρότυπα και των δύο φύλων στο περιβάλλον όπου μεγαλώνουν.

Γιατί αυτό που η μοίρα τους στέρησε, η ζωή η ίδια το αποκαθιστά...

Αλλά όταν έρχεται το ίδιο το κράτος και παραχωρεί παιδιά προς τεκνοθεσία σε ζευγάρια του ίδιου φύλου, δηλαδή τα δίνει στην επίβλεψη δύο “πατεράδων” ή δύο “μανάδων”, τότε η ίδια η Πολιτεία τους αφαιρεί οριστικά το δικαίωμα να έχουν ΚΑΙ μάνα ΚΑΙ πατέρα.

Παραβιάζοντας εκ των προτέρων, κατάφωρα, τα δικαιώματα του παιδιού...

Και τότε είναι που θα υπάρξει, για τα παιδιά, και στέρηση και σύγχυση.

Ας έχουμε λοιπόν, υπόψιν μας, τι ψηφίζουμε...

Ακούω το επιχείρημα: και τι θα συμβεί με τα παιδάκια που ήδη έχουν παραχωρηθεί σε μονογενεϊκές οικογένειες και ο μοναδικός γονιός τους συζεί με άτομο του ίδιου φύλου; Αν φύγει πρόωρα από τη ζωή, θα δοθούν σε ίδρυμα;

Απ’ όλα τα προσχηματικά επιχειρήματα, αυτό είναι το πιο προσχηματικό!

Γιατί; Γιατί απλούστατα αυτό μπορεί να καλυφθεί με μian απλή συμβολαιογραφική πράξη ή με μια προσθήκη στο Σύμφωνο Συμβίωσης. Δηλαδή μέσα στο υφιστάμενο νομικό πλαίσιο.

Το ομολόγησε άλλωστε ο αρμόδιος για το νομοσχέδιο υπουργός, όταν απάντησε, στις 15/1, γιατί δεν αλλάζουμε το Σύμφωνο Συμβίωσης.

Είπε λοιπόν: «Αυτό θα έλυνε το πρόβλημα των παιδιών, όμως θα διατηρούσε την άδικη διάκριση σε βάρος των ομόφυλων ζευγαριών...»

Άρα, το πρόβλημα που πάνε να λύσουν δεν είναι τα παιδιά! Επικαλούνται προσχηματικά «τα παιδιά»...

ΔΕΝ αλλάζουν το Σύμφωνο Συμβίωσης.

Αλλάζουν τον ίδιο τον ορισμό της οικογένειας!

* Κι εδώ ερχόμαστε στον τρίτο λόγο:

Ουσιαστικά καταργούμε την πυρηνική οικογένεια – αυτή που υπήρξε πάντα – και που προϋποθέτει πατέρα και μάνα.

Μάνα και πατέρας είναι δύο διακριτικά συναισθηματικά πρότυπα, με τεράστιο ηθικό και συμβολικό βάρος. Δεν μπορεί κανείς να τα υποκαταστήσει με ο,τιδήποτε άλλο...

Και δεν χρειάζεται να μιλήσω κι εγώ για το Σύνταγμα, που ρητά συνδέει την οικογένεια, «ως θεμέλιο συντήρησης και προαγωγής του Έθνους», με το γάμο, την μητρότητα και την παιδική ηλικία.

Πώς είναι δυνατόν η έννοια του γάμου να επεκτείνεται σε σχέσεις που ΔΕΝ συνδέονται ούτε με τη μητρότητα, ούτε παράγουν παιδιά;

Και μη νομίζετε πως το νομοσχέδιο αυτό αφορά ελάχιστα άτομα, όπως κάποιοι προσπαθούν να μας πείσουν...

Πράγματι, άμεσα αφορά ελάχιστους. Αλλά στην ουσία, αγγίζει τους πάντες!

Γιατί όταν εξισώνεις τη συμβίωση με γάμο, τότε θα αναγκαστείς αργά η γρήγορα, να αλλάξεις τη ζωή και όσων δεν έχουν καμία σχέση με όλα αυτά...

Δηλαδή θα υπάρξουν ευρύτερες επιπτώσεις:

Για να δούμε λοιπόν, τις επιπτώσεις αυτές. Που δεν είναι απλώς «πιθανές». Είναι βέβαιες:

— Κάποιοι, σίγουρα θα καταφύγουν στα δικαστήρια. Και θα ζητήσουν να καταργηθεί από τα επίσημα έγγραφα ο τίτλος του “πατέρα” και της “μάνας”. Και να υποκατασταθεί με πιο “ουδέτερους” τίτλους, τύπου “Γονέας ένα” και “Γονέας δύο”.

Και θα επικαλεστούν την έννοια της λεγόμενης “συμπεριληπτικότητας”, για να μην “ξεχωρίζουν και νοιώθουν άβολα” τα, έστω και ελάχιστα παιδιά των ομοφύλων ζευγαριών.

Πώς το ξέρουμε αυτό; Μα το ζητάει ήδη η εδώ ΛΟΑΤΚΙ κοινότητα. Και προσέξτε: έχει ήδη συμβεί στη Γαλλία! Όπου, μετά την θέσπιση του γάμου των ομόφυλων ζευγαριών, κάποιοι προσέφυγαν δικαστικά και επισήμως καθιερώθηκε ο τίτλος “Γονέας ένα και δύο”. Και καταργήθηκαν επισήμως ο πατέρας και η μάνα.

Αλλώστε τι συζητάμε τώρα; Το λέει ρητά από προχθές η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής, ότι υποχρεωτικά αυτό θα γίνει και εδώ.

Αφήστε που ήδη έχει αρχίσει να συμβαίνει εδώ. Σε κάποια ελληνικά σχολεία, τα αντίστοιχα έντυπα καθιέρωσαν τον “Γονέα ένα και δύο”. Πράγμα που προκάλεσε

θύελλα αντιδράσεων από τους γονείς. Και να σκεφτείτε, ακόμα δεν είχε ψηφιστεί το νομοσχέδιο...

Ας έχουμε λοιπόν υπόψιν μας τι ψηφίζουμε...

— Ακόμα, με την ίδια διαδικασία κάποιοι ενδιαφερόμενοι θα ζητήσουν να διδάσκεται στα σχολεία η οικογένεια ως κάτι πιο “ουδέτερο”, με διάφορους υποτιθέμενους “γονείς”, διαφόρων βαθμίδων, όχι με επίκεντρο τη μάνα, τον πατέρα, τους παππούδες και τις γιαγιάδες.

Πράγμα που θα εξοργίσει εκατομμύρια γονείς. Αλλά η Πολιτεία, θα είναι τότε υποχρεωμένη να το διδάσκει έτσι. Γιατί σήμερα με την ψήφο μας θα έχουμε δυστυχώς “εξισώσει” ανόμοια πράγματα: τη συμβίωση των ομόφυλων ζευγαριών με τον γάμο και την οικογένεια.

Βλέπετε λοιπόν, δεν αφορά μόνο ελάχιστους...

Αφορά τους πάντες!

Και παραβιάζει το δικαίωμα των γονιών να έχουν λόγο για το τι θα διδάσκονται και τι δεν θα διδάσκονται τα παιδιά τους στο σχολείο.

Δείτε τι γίνεται σήμερα στις ΗΠΑ. Όπου η μια Πολιτεία μετά την άλλη, όλα αυτά τα ανατρέπουν...

— Ακούω, εδώ, το δήθεν επιχείρημα: Ότι το νομοσχέδιο προβλέπει πως ΔΕΝ θα μπει το “γονέας ένα και δύο”...

Προσέξτε: Μπορεί να μην το προβλέπει – αλλά ΔΕΝ το εμποδίζει!

Οδηγεί με βεβαιότητα σε αυτό...

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι ανοίγουμε “Κερκόπορτα”...

— Μας λένε μετά κι ένα δεύτερο δήθεν επιχείρημα: Ότι δεν θα υπάρχει παρένθετη μητέρα για να αποκτήσουν παιδί τα ζευγάρια ανδρών ομοφυλοφίλων...

Αλλά και πάλι, κάποιος ενδιαφερόμενος, για λόγους “ισότητας” και “συμπεριλιπτικότητας”, θα το διεκδικήσει στα δικαστήρια. Και θα εγκριθεί και αυτό.

Σας το λέει και αυτό ρητά από προχθές, η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής.

Γιατί, με ποιά λογική θα επιτρέψουμε την παρένθετη μητρότητα στα ετερόφυλα

ανδρόγυνα, αλλά δεν θα την επιτρέψουμε στα ομόφυλα ζευγάρια ανδρών;

Πώς θα έχουμε ψηφίσει την «ισότητα», αλλά θα έχουμε απαγορεύσει την «εξίσωση»; Θα καταπέσει στα δικαστήρια...

Αφήστε που το νομοσχέδιο απαγορεύει παρένθετη μητρότητα εδώ, αλλά την επιτρέπει από το εξωτερικό...

Κάτι που καταγγέλλει και μερίδα της εδώ ΛΟΑΤΚΙ κοινότητας, για προφανείς οικονομικούς λόγους...

Σήμερα βέβαια η παρένθετη μητρότητα επιτρέπεται στα ανδρόγυνα αυστηρά για λόγους υγείας. Αν το ανδρόγυνο δεν μπορεί να κάνει παιδιά, τότε και μόνον τότε. Όμως, εδώ θα έχουμε “παντρεμένα” ομόφυλα ζευγάρια, όπου χωρίς λόγους υγείας θα χρησιμοποιούν μια παρένθετη γυναίκα ως “τεκνοποιητική μηχανή”. Να την πληρώνουν για τις «υπηρεσίες της» και μετά να εξαφανιστεί για πάντα από τη ζωή τους και από τη ζωή του παιδιού...

Δηλαδή μετατρέπουμε – ευγενικά το λέω – τη μητρότητα σε αμοιβόμενη αγοραία υπηρεσία. Το λέω και πιο χοντρά: Μετατρέπουμε τη μητρότητα σε επάγγελμα και εμπόριο...

Δεν έχει καμία σημασία που το νομοσχέδιο δεν προβλέπει “παρένθετη μητέρα”. Δεν το προβλέπει ευθέως, αλλά ανοίγει το δρόμο να συμβεί... εκείνο που δεν προβλέπει. «Κερκόπορτα» κι αυτό...

Ας μην υπάρχουν ψευδαισθήσεις...

* Μίλησα για αυτά που θα συμβούν.

Ακούστε τώρα κάτι που ΗΔΗ συνέβη:

Γεγονότα πλέον...

Στις 14 Δεκεμβρίου, πριν δύο ακριβώς μήνες, ψηφίστηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, «Σχέδιο Κανονισμού» που περιλαμβάνει συνολική ανατροπή του Οικογενειακού Δικαίου!

Δεν είναι ακόμα “Κανονισμός”. Αλλά εξαρτάται πια, αν θα περάσει και από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο...

Βέβαια εδώ, αυτό αποσιωπήθηκε πλήρως στο δημόσιο διάλογο...

Σε αυτό το Σχέδιο ενσωματώθηκε η Γνωμοδότηση της Επιτροπής Πολιτικών

Ελευθεριών, Δικαιοσύνης κλπ. Ξέρετε, λοιπόν, τι προβλέπει;

“Απάλειψη κάθε αναφοράς σε πατρότητα και μητρότητα και ενσωμάτωση του Γονέα ένα και Γονέα δύο”.

Πιο συγκεκριμένα, η τροπολογία 5, με αιτιολογία 21, αναφέρει ρητά: “ο παρών Κανονισμός θα πρέπει να καλύπτει την αναγνώριση σε ένα κράτος μέλος [παράδειγμα η Ελλάδα], της γονικής σχέσης ενός τέκνου με γονείς του ιδίου φύλου, με διεμφυλικό γονέα, με άγαμο γονέα, και με πολλούς γονείς, η οποία έχει θεμελιωθεί σε ένα άλλο κράτος-μέλος [παράδειγμα η Ολλανδία]”...

Και παρακάτω στην 6η τροπολογία, αιτιολογία 24 αναφέρεται κατά λέξη:

“Ο όρος “γονέας” στον παρόντα Κανονισμό θα πρέπει να νοείται, κατά περίπτωση, ως αναφερόμενος στον νόμιμο γονέα, στον κατά προορισμό γονέα, στο πρόσωπο που ισχυρίζεται ότι είναι γονέας, ή στο πρόσωπο σε σχέση με το οποίο το τέκνο ισχυρίζεται την ύπαρξη γονικής σχέσης”...

Μα σοβαρά μιλάμε; Στο πρόσωπο που «ισχυρίζεται» ότι είναι γονέας;

Στο πρόσωπο που το τέκνο «ισχυρίζεται την ύπαρξη γονικής σχέσης»; Ψηφίστηκαν αυτά!

Νομίζω ότι καθένας καταλαβαίνει που πάει το πράγμα...

Ακούστε τώρα τι λέει ο πρόλογος της Εισηγητικής Έκθεσης: “Είναι σημαντικό ο Κανονισμός να είναι ευέλικτος και να επιτρέπει μη παραδοσιακούς οικογενειακούς σχηματισμούς... προκειμένου να διασφαλίζεται ότι το ευρωπαϊκό πιστοποιητικό γονικής ιδιότητας περιλαμβάνει τη δυνατότητα για περισσότερους από δύο γονείς”...

Πάρτε και τα σχετικά συνειμμένα...

Καταλάβετε τώρα;

Κυριολεκτικά θα χάνει η μάνα το παιδί και το παιδί τη μάνα!

Εκεί το πάνε! Ειδικά για τις χώρες που έχουν ήδη εξισώσει τη συμβίωση ομοφύλων με γάμο!

Κι αυτός είναι ένας ακόμα λόγος να καταψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο για να μην αναγκαστούμε λίγο αργότερα να αποδεχθούμε – για λόγους “ισότητας” και “συμπεριληπτικότητας” πάντα – τέτοια τερατώδη σχήματα.

Ας ξέρουμε λοιπόν, που θα οδηγήσουν αυτά που ψηφίζουμε...

Θέλετε και το πιο σημαντικό ακόμα;

Κι έρχομαι στην παράταξή μας τώρα...

Στο νομοσχέδιο αυτό τι έκαναν οι ευρωβουλευτές μας της ΝΔ;

Έκαναν αποχή!

Γιατί έκαναν αποχή;

Είναι άποψη της παράταξής μας οι «πολυγονεϊκές οικογένειες»;

Είναι επιλογή της παράταξής μας να δίνεται πιστοποιητικό γονέα σε όποιον το «ισχυρίζεται», ή σε όποιον το παιδί ισχυρίζεται ότι είναι γονιός του;

Και τι θα κάνει η κυβέρνηση της ΝΔ που υποτίθεται ότι δεν επιθυμεί σήμερα τον «Γονέα ένα και Γονέα δύο» και «την παρένθετη μητρότητα» στα ομόφυλα ζευγάρια, όταν έλθει στο Συμβούλιο η τελική έγκριση του Κανονισμού;

Θα ασκήσει βέτο η Ελλάδα;

* Άκουσα επίσης κάποιους να λένε, ότι, εν πάση περιπτώσει, ο γάμος των ομοφύλων και η τεκνοθεσία είναι λέει “δέσμευση” της παράταξης.

Ε λοιπόν, ΔΕΝ είναι «δέσμευση»!

Ποιά ακριβώς “δέσμευση” έχουμε αναλάβει;

Στο πρόγραμμα της ΝΔ αναφερόμαστε “στα δικαιώματα των ΛΟΑΤΚΙ”. Έτσι γενικά.

Καμία αντίρρηση να δεχθούμε τα δικαιώματα και των ΛΟΑΤΚΙ και κάθε κοινωνικής ομάδας. Επαναλαμβάνω, καμία αντίρρηση...

Αλλωστε έχουν ήδη γίνει πολλά για τους ΛΟΑΤΚΙ. Και μάλιστα από τη δική μας κυβέρνηση. Αλλά αυτό ΔΕΝ σημαίνει ότι θα δεχθούμε Ο,ΤΙΔΗΠΟΤΕ καθένας διεκδικεί ως “δικαίωμά” του.

Και πάντως ΠΟΤΕ δεν δεσμευτήκαμε ότι θα αποδεχθούμε ΟΛΑ όσα οι ΛΟΑΤΚΙ διεκδικούν ως “δικαιώματα”.

Εν πάσει περιπτώσει, σε μια κοινωνία, το λέω ξεκάθαρα,

κάθε «θέλω» δεν μπορεί να γίνει και «δικαίωμα»...

Ακόμα, στα πιο αναλυτικά κείμενα της ΝΔ που παραπέμπουν στα δικαιώματα των ΛΟΑΤΚΙ, υπάρχει κάποια αναφορά στο “γάμο των ομόφυλων ζευγαριών” με φράσεις όπως “ενδεχομένως” και “ίσως” και «τυχόν θεσμοθέτηση».

Ξέρετε το “ενδεχομένως” και το “ίσως” ΔΕΝ αποτελούν πολιτική “δέσμευση”.

Αντίθετα η ΝΔ έχει ήδη εκφραστεί – και υπό την παρούσα ηγεσία της μάλιστα, το 2018 – ΚΑΤΑ της αναδοχής παιδιών από ομόφυλα ζευγάρια. Όταν το σχετικό νομοσχέδιο το είχε προτείνει ο ΣΥΡΙΖΑ...

Δηλαδή, τότε δεν δεχθήκαμε την “αναδοχή” – που σημαίνει κάτι πολύ μικρότερο και λιγότερο δεσμευτικό – και τώρα δεχόμαστε ξαφνικά κάτι πολύ πιο σοβαρό και βαρύ, την πλήρη τεκνοθεσία;

Θέλετε να πείτε, ότι εμείς που ήμασταν αντίθετοι και προς την απλή “αναδοχή” τότε, σήμερα αποφασίσαμε να πάμε στην πλήρη τεκνοθεσία;

Μου είπε κάποιος ότι αυτό είναι ήδη «υποχρέωσή» μας, γιατί ανήκουμε στο Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα, στο ΕΛΚ.

Του θύμισα πώς όταν πέρασε ο γάμος των ομόφυλων ζευγαριών στη Γερμανία το 2016, ψήφισαν εναντίον του τα περισσότερα μέλη του Χριστιανοδημοκρατικού κόμματος!

Πρόκειται λοιπόν, για πρωτοβουλία που καμία υποχρέωση δεν έχουμε να το ψηφίσουμε επειδή ανήκουμε στο ΕΛΚ...

Άλλωστε, να τι είπε πρόσφατα ο Χάρης Γεωργιάδης, Πρόεδρος σήμερα του Ινστιτούτου «Γλαύκος Κληρίδης», και πρώην αναπληρωτής Πρόεδρος του Κυπριακού ΔΗΣΥ – που ανήκει επίσης στο ΕΛΚ:

Οφείλουμε «να απορρίψουμε τις υπερβολές της woke κουλτούρας, που έχει φτάσει στο σημείο να αμφισβητεί την έννοια των φύλων και της οικογένειας και η οποία προσπαθεί να φημώσει την Ελευθερία στο όνομα της Ελευθερίας! Εάν η Κεντροδεξιά δεν ξυπνήσει από το λήθαργό της και δεν αποβάλλει τα δεσμά που έχει επιβάλλει η ίδια στον εαυτό της, τότε φοβάμαι ότι έρχονται δύσκολες μέρες για τη Δημοκρατία».

Όταν μιλάμε λοιπόν για “δεσμεύσεις”, να θυμόμαστε τι πραγματικά μας δεσμεύει απέναντι στην κοινωνία.

Αλλιώς, όχι μόνο δεν την εκπροσωπούμε...

Την μπερδεύουμε και την εξοργίζουμε...

Και με αυτό φτάνω στο τελευταίο σημείο:

Κατά τη δημόσια συζήτηση αυτού του νομοσχεδίου, κάθε αντίθετη άποψη προς το νομοσχέδιο αντιμετωπίστηκε με απαξιωτικούς χαρακτηρισμούς – και για την αντίθετη άποψη και για τα πρόσωπα που τόλμησαν να διαφωνήσουν.

Απαξιωτικοί χαρακτηρισμοί όπως “ομοφοβικό παραλήρημα”, “σεξιστής”, “ακροδεξιός” κλπ.

Αυτό είναι επίκινδυνο για τη Δημοκρατία.

— Να σας θυμίσω, για παράδειγμα, ότι εναντίον του νομοσχεδίου είναι και το ΚΚΕ. Είναι “ακροδεξιό” και το ΚΚΕ; Τρελαθήκαμε τελείως;

— Έχω ακόμα το παράδειγμα των δηλώσεων ενός κληρικού που οι πάντες σε ολόκληρο τον κόσμο, σέβονται απολύτως. Του Αρχιεπισκόπου Αλβανίας Αναστάσιου. “Ομοφοβικός, παραληρηματικός” και αυτός;

Και με την ευκαιρία: Δεν είναι «σκοταδισμός» και «παπαδαριό» η Ελληνική Εκκλησία! Πιστεύεις δεν πιστεύεις – εγώ πιστεύω – δεν έχεις δικαίωμα να ασχημονείς σε βάρος της Εκκλησίας. Η Πολιτεία είναι διακριτή από την Εκκλησία, ναι, είναι! Αλλά η Εκκλησία έχει αναφαίρετο δικαίωμα να λέει τη γνώμη της. Δεν μπορεί ο καθένας να λέει τη γνώμη του εκτός από την Εκκλησία! Δεν μπορούμε να απαξιώνουμε μια Εκκλησία που κράτησε όρθιο το Έθνος μας και σήμερα κρατά όρθιο τον Ελληνισμό σε ολόκληρο τον κόσμο.

Ακούστε, άλλωστε τι είπε ο Απόστολος Δοξιάδης. Όλοι τον γνωρίζουν...

Υποστήριξε πως «αντι η συζήτηση να γίνει σφαιρικά και επιστημονικά, γίνεται υπό την πίεση ενός άκρως μαχητικού λόμπι».

Θύμισε επίσης, το άρθρο ενός λαμπρού κληρικού και παιδοψυχιάτρου, και υπογράμμισε πως άλλο φιλελεύθερη κοινωνία, κι άλλο κυνήγι μαγισσών.

Ακριβώς αυτό: Εδώ έχουμε κυνήγι μαγισσών!

Και πέραν από τους κληρικούς:

— Ένας από τους πιο σημαντικούς εν ζωή Έλληνες φιλοσόφους και τακτικός συνομιλητής του Πρωθυπουργού, ο Στέλιος Ράμφος, βγήκε και τοποθετήθηκε εναντίον του νομοσχεδίου, υπογραμμίζοντας ότι τα παιδιά έχουν ανάγκη από πατέρα και μάνα, όχι από “φροντιστές” που τα αγαπάνε...

Κι ότι «φιλελευθερισμός δεν σημαίνει ότι μπορεί ο νοσοκόμος να γίνει γιατρός, επειδή φροντίζει και αγαπάει τον ασθενή»!

“Ομοφοβικός” και ο Ράμφος;

— Κι ύστερα υπήρξαν και πολλά δημόσια πρόσωπα από τον ευρύτερο χώρο της Αριστεράς, που πήραν αντίστοιχη θέση. Όπως ο προερχόμενος από τη ΔΗΜΑΡ και διατελέσας υπουργός του ΣΥΡΙΖΑ, Γιάννης Πανούσης.

“Ακραίος και σεξιστής” και ο Πανούσης;

Τι έγινε; Τρελαθήκαμε εντελώς;

Ή μήπως τελικά έχει δίκιο ο δημοφιλής Δημήτρης Σταρόβας που είπε τις προάλλες στην τηλεόραση, ότι ζούμε πλέον το bullying της αντίθετης άποψης!

— Και εγώ δεν θα ψηφίσω το νομοσχέδιο!

«Ακραίος» κι εγώ; Που έστειλα σιδεροδέσμια τη Χρυσή Αυγή στη Δικαιοσύνη και μπήκαν όλοι φυλακή; Όταν τότε διάφοροι – μη λέμε ονόματα – και κεντρώοι και αριστεροί, με παρότρυναν να μη το κάνω; Κι όταν κάποιοι έκαναν πέντε χρόνια να βρούν αίθουσα να τους δικάσουν;

«Ακραίος» εγώ; Όντως τρελαθήκαμε εντελώς...

Κι όταν τέτοια πρόσωπα υφίστανται τέτοιο bullying, φαντάζεστε τι μπορεί να συμβαίνει με απλούς βουλευτές.

Γιατί υπάρχει κανονικό bullying!

Εγιναν και σχετικά «φροντιστήρια» μάλιστα.

Όπου μεταξύ άλλων, ειπώθηκε ότι πρέπει να ψηφίσουμε το νομοσχέδιο αυτο γιατί «ανήκουμε στη Δύση», λέει...

Επειδή εγώ πάλεψα να «ανήκουμε στη Δύση» – και το πλήρωσα πριν λίγα χρόνια – να σας πώ ότι ΔΕΝ πρέπει να μπερδεύουμε τη Δύση με τις παθογένειές της. Στη

Δύση υπάρχουν και χώρες που το απέρριψαν. Όπως υπάρχουν και χώρες που το ξανασκέφτονται. Στη Δύση, ακριβώς επειδή είναι χώρος Ελευθερίας, ψηφίζονται διάφορα πράγματα και κάποια αναθεωρούνται στη συνέχεια. Ανθίζουν πολλά λουλούδια και κάμποσα αγκάθια. Σε κάποιες χώρες της Δύσης κυριαρχεί το woke culture, η κουλτούρα της αποδόμησης των πάντων. Που προκαλεί ήδη μεγάλες αναστατώσεις παντού και τάσεις για αναθεώρηση. Είστε σίγουροι ότι θέλετε να μιμηθούμε όλα όσα ψηφίζουν κάποιες χώρες της Δύσης;

Ανήκω στη Δύση ΔΕΝ σημαίνει ότι μαϊμουδίζω κάθε συρμό, κάθε μόδα που μας έρχεται.

Και εν πάση περιπτώσει, δεν είδα να γίνονται αντίστοιχα κομματικά φροντιστήρια για το δημογραφικό για παράδειγμα, όπως έγινε για το γάμο των ομόφυλων ζευγαριών. Και λέω για το δημογραφικό γιατί – όλοι το ξέρουμε – αποτελεί την κορυφαία απειλή για το Έθνος μας....

Ούτε είδαμε φροντιστήρια για την Παιδεία, όπου τώρα ανοιχτά μποϊκοτάρονται οι εξετάσεις των φοιτητών από ακραίους. Ούτε για την Ασφάλεια. Ούτε φροντιστήρια για το Αγροτικό. Ούτε φροντιστήρια για την Εξωτερική Πολιτική. Ούτε φροντιστήρια για την Ακρίβεια...

Και το χειρότερο, σε αυτά τα φροντιστήρια για το τωρινό νομοσχέδιο, μπερδεύτηκαν οι «ζυμώσεις» με τις... πιέσεις! Και κάποιες φορές, με ανεπίτρεπτες πιέσεις. Εν όψει μάλιστα μιας ψηφοφορίας, υποτίθεται, «κατά συνείδησιν»...

Κι ύστερα, πέρα από τα φροντιστήρια, τα δήθεν παραληρήματα, τους δήθεν ομοφοβικούς και το «κυνήγι μαγισσών» που γίνεται, σας θυμίζω και κάτι ακόμα:

Όλοι οι ομοφυλόφιλοι δεν συμφωνούν πάντα με τις απόψεις των ΛΟΑΤΚΙ.

Ο ηθοποιός Χρίστος Σαμαρδάνης, που δυστυχώς έφυγε από κοντά μας πριν λίγα χρόνια, είχε πει το εξής συγκλονιστικό:

«Την ημέρα του Gay Pride μου ζήτησαν από ραδιοφωνικό σταθμό να μιλήσω, αλλά τους είπα ότι δεν συμφωνώ... Κανείς δεν μπορεί να είναι περήφανος για το τι κάνει στο κρεβάτι του...Περήφανος μπορείς να είσαι για...χίλια δύο άλλα πράγματα. Θα μου άρεσε να νιώθω περήφανος για τον εαυτό μου για κάποια ανθρώπινα χαρακτηριστικά μου. Δεν νιώθω περήφανος που είμαι gay, ούτε εσύ πρέπει να νιώθεις περήφανος που είσαι straight. Να είσαι περήφανος επειδή είσαι τίμιος, καλός άνθρωπος, ή καλός πατέρας.»

Πόσο διαφορετική είναι αυτή η στάση από τις κακούγουστες ακρότητες που

ακούμε συνήθως;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Μήπως ο γάμος των ομοφύλων ζευγαριών είναι ένα μέτρο “εκσυγχρονισμού” των κοινωνιών που πρέπει αναπόφευκτα να ακολουθήσουμε;

Μην είστε και τόσο σίγουροι.

Και μην είστε τόσο έτοιμοι να ακολουθήσετε οποιαδήποτε συρμό ή μόδα...

Την απάντηση την έδωσε ο Στέλιος Ράμφος:

«Στην Ολλανδία – είπε ο Ράμφος – υπάρχουν σωματεία παιδόφιλων που κάνουν οργανωμένες εκδρομές σε χώρες με χαλαρά ήθη. Το ότι χώρες προηγμένες οικονομικά έχουν θεσπίσει τέτοια μέτρα, όπως η Ολλανδία, δεν σημαίνει ότι δεν κάνουν λάθη. Οπότε δεν μπορούμε να παίρνουμε τοις μετρητοίς Ο,ΤΙ εκείνες αποφασίζουν. Κάνουν κι εκείνες μεγάλα λάθη».

Από την άλλη πλευρά, όπως κατέθεσε στην Ειδική Επιτροπή της Βουλής η Καθηγήτρια της ψυχολογίας Παιδιών και Εφήβων κα Καλλιόπη Προκοπάκη:

«Στις νομοθετικές αποφάσεις πρέπει να είναι σαφές αν η προτεραιότητα δίνεται στις διεκδικήσεις των ενηλίκων, ή στο συμφέρον των παιδιών... [Αλλιώς] Τέτοιες αποφάσεις... οδηγούν σε αχαρτογράφητα νερά”

Αυτά λέει η κα, Προκοπάκη. Και πάντως δεν μπορούμε να πειραματιζόμαστε σε βάρος αθώων παιδιών. Κάποιες φορές μάλιστα, να πειραματιζόμαστε με τις ψυχές αγέννητων παιδιών...

Γιατί τα παιδιά δεν είναι πειραματόζωα!

Ας ξέρουμε λοιπόν τι ψηφίζουμε...

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Αυτό που μας ζητείται να ψηφίσουμε σήμερα, άμεσα αφορά ελάχιστους. Αλλά οι ουσιαστικές επιπτώσεις του θίγουν τους πάντες. Ανοίγει διάπλατα την πόρτα να γίνουν μελλοντικά πράγματα που η πλειοψηφία της Ελληνικής κοινωνίας δεν τα επιθυμεί. Αλλά θα συμβούν. Και το νομοσχέδιο αυτό τα διευκολύνει να συμβούν...

Αν το ψηφίσετε θα στείλετε ένα μήνυμα στην κοινωνία, το οποίο δεν θα τη φέρει πιο κοντά στους εκπροσώπους της. Θα την απομακρύνει. Και θα την απογοητεύσει...

Πιστέψτε με, δεν το θέλετε αυτό!

Κοιτάξτε τι γίνεται σε άλλες δυτικές, φιλελεύθερες κοινωνίες.

Πολώνονται επικίνδυνα και ωθούνται στα άκρα.

Όσο ποτέ στο παρελθόν!

Χάνοντας την εμπιστοσύνη τους σε αυτούς που τους εκπροσωπούν.

Και την ώρα αυτή, αντί να ανακόψουμε το δρόμο στα άκρα, αγριεύουμε τους Έλληνες πολίτες.

— Είναι δικό μας χρέος, σε αυτήν εδώ την αίθουσα, να ξεχωρίζουμε τι είναι αληθινός εκσυγχρονισμός και τι είναι απλώς μια εφήμερη και επικίνδυνη μόδα.

— Τι είναι μάχη ιδεών και τι είναι ιδεοληπτική εμμονή.

— Τι είναι «συμπεριληπτικότητα» και τι είναι βίαιη επιβολή των απόψεων μιας μειοψηφίας στην κοινωνία.

— Τι είναι αληθινό δικαίωμα και τι είναι καταχρηστικός δικαιωματισμός.

— Τι είναι Δύση και τι είναι παθογένειες της Δύσης...

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Από το 1977 μέσα σε αυτή τη Βουλή, έχω δει πολλές ιδεοληψίες που εμφανίστηκαν ως “προοδευτικές τομές”.

Και μετά απέτυχαν ή χρεοκόπησαν ή ξεχάστηκαν.

Σε όλα αυτά τα χρόνια είδα πολλά – αλλά ΠΟΤΕ δεν είδα ένα τόσο ζοφερό τοπίο για τη Δύση συνολικότερα, όσο σήμερα.

Τόσο ζοφερό για την ίδια την Ευρώπη, στην οποία πιστεύουμε

– και τόσο τραυματικό για τις αρχές της φιλελεύθερης δημοκρατίας,

τις οποίες όλοι υπηρετούμε.

Αναλογιστείτε τα αυτά. Γιατί καθώς διολισθαίνουμε σιγά-σιγά στο λεγόμενο woke culture, σε αυτές τις θεωρίες “αποδόμησης των πάντων” - αποδόμησης των συνόρων, αποδόμησης της οικογένειας, αποδόμησης των συλλογικών μας ταυτοτήτων και πατρίδων - οδηγούμε τον κόσμο στον απόλυτο Κυνισμό!

Τον στρέφουμε εναντίον μας. Και στέλνουμε πολλούς στους εχθρούς των φιλελεύθερων αξιών.

Κυρίοι της Κυβέρνησης,

Δεν κάνετε έτσι στροφή στο “Κέντρο”.

Δεν είναι «Κέντρο» η ανατροπή της οικογένειας,

δεν είναι «Κέντρο» η κατάργηση της Μάνας και του Πατέρα.

δεν είναι «φιλελευθερισμός» να δίνονται παιδιά προς τεκνοθεσία σε... «κοινόβια».

Δεν είναι «προοδευτισμός» οι πολυγονεϊκές οικογένειες».

Δεν είναι «εκσυγχρονισμός» η θεωρία των 69 φύλων.

Δεν είναι «προαγωγή του Πολιτισμού», να διαβάζουν παραμύθια Drag Queens σε παιδάκια του Δημοτικού ή του Νηπιαγωγείου.

Δεν είναι «μεταρρύθμιση» η προσχώρηση στην κουλτούρα της αποδόμησης των πάντων, στο woke culture.

Αυτά όλα ΔΕΝ έχουν καμία σχέση με όσα πιστεύει η συντριπτική πλειοψηφία του Ελληνικού λαού.

Και - το σημαντικότερο - όλα αυτά δεν έχουν καμία σχέση με την Παράταξή μας και τις Ιδέες μας.

Που είναι Φιλελεύθερες, είναι Πατριωτικές, είναι Ευρωπαϊκές, είναι Δυτικές, αλλά δεν μιμούνται κάθε ακρότητα που μας έρχεται απ’ έξω...

Δεν ενώνεται έτσι ο Ελληνικός λαός!

Δεν ενισχύεται έτσι η Ενότητα του Έθνους μας. Προσχωρώντας σε θολές ιδεοληψίες και σε έναν επικίνδυνο δικαιωματισμό.

Μην ξεχνάμε ότι και η Συνθήκη των Πρεσπών πέρασε επί ΣΥΡΙΖΑ, αλλά με τον Ελληνικό λαό απέναντι! Και σήμερα, από την τότε πλειοψηφία της Βουλής,

βρίσκονται εδώ μέσα μόλις 17 βουλευτές!

Δεν πρέπει, λοιπόν, να χάσουμε την επαφή μας με την πραγματικότητα.

Δεν πρέπει να χάσουμε την επαφή μας με τον κόσμο της παράταξής μας.

Δεν πρέπει να σπρώξουμε την κοινωνία στα Άκρα...

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Σκεφτείτε τα όλα αυτά.

Η ψήφος σας σήμερα ακουμπάει όχι μόνο τη δική σας συνείδηση.

Ακουμπάει τη συνείδηση,

την Ψυχή

και τις αγωνίες,

ολόκληρου του Ελληνικού λαού...»